

18 פה, והם עמודי ההוראה, ומהם חק ומשפט יוצא
19 לכל ישראל⁹¹, היינו, שדיני התורה נמשכים
20 וחודרים בהנהגת בני בכל מקום שהם, "בכל
21 שעריך", "שעריך" דייקא, שער העיר, שדרכו
22 יוצאים לשדה, שבזה מודגש שגם ההנהגה בשדה
23 (לאחרי היציאה משער העיר) היא ע"פ משפטי
24 התורה, ועד שהנהגה דכל העולם כולו נעשית
25 ע"פ התורה.

26 ויש להוסיף, שאף שעיקר החיוב ד"שופטים
27 ושוטרים תתן לך בכל שעריך" הוא בארץ ישראל,
28 כפס"ד הרמב"ם⁹² "אין אנו חייבין להעמיד בתי
29 דינים בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר אלא בארץ
30 ישראל בלבד . . שנאמר תתן לך בכל שעריך אשר
31 ה' אלקיך נותן לך לשבטיך", משא"כ בחוץ
32 לארץ⁹³, ועאכו"כ בזמן הגלות ובחוץ לארץ⁹⁴, שגם
33 כשנמצאים בחסדי ה' במלכות של חסד, צריכים
34 לקבל רשות ממלכות המדינה (שיש לה תוקף ע"פ
35 תורה – דינא דמלכותא דינא⁹⁵) למנות דינין (ואין
36 זה באופן ד"שופטים ושוטרים תתן לך"), מ"מ,
37 כשעומדים בתוקף המתאים בכח התורה, נעשית
38 הנהגת המדינה כולה (ועד להנהגת המדינות שבכל
39 העולם כולו) בהתאם לפס"ד דישאל ע"פ התורה
40 – "שופטים ושוטרים תתן לך", ע"ד סיפור כ"ק
41 מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו אודות הנהגת ה'צמח

1 ובהמשך הכתוב "הרועה בשושנים" – שאף
2 שקאי על י"ג מדות הרחמים ("שושנה" יש בה י"ג
3 עלין כנגד י"ג מדות הרחמים⁸³), ענין התפלה
4 (רחמי), מכל-מקום קאי גם על י"ג מדות שהתורה
5 נדרשת בהן⁸⁴ שהם כנגד י"ג מדה"ר⁸⁵, כדרשת
6 חז"ל א"ת שושנים אלא שושנים בתורה⁸⁶.

* * *

7 י. ע"פ האמור לעיל שבחודש אלול (מלך
8 בשדה) מודגשת הפעולה בעולם (שדה) ע"י התורה
9 (מלך) – יש לבאר גם הקשר והשייכות לפרשת
10 שופטים שקורין לעולם בהתחלת חודש אלול⁸⁷:
11 בהתחלת פ' שופטים נאמר "שופטים ושוטרים
12 תתן לך בכל שעריך"⁸⁸, "שופטים דיינין הפוסקין
13 את הדין, ושוטרים הרודין את העם אחר מצוותן
14 כו"⁸⁹ – "מצות-עשה של תורה למנות שופטים
15 ושוטרים בכל מדינה ומדינה ובכל פלך ופלך . .
16 קובעין בתחלה בית-דין הגדול במקדש, והוא
17 הנקרא סנהדרי גדולה"⁹⁰, ש"הם עיקר תורה שבעל-

83 ראה זהר ח"א בתחילתו. רד"ה אני לדודי הב' – לקו"ת פ' ראה לג, א.

84 תושבע"פ (שהתורה נדרשת), שבה מודגש הבלוי-גבול שבתורה, וביחד עם זה, ההמשכה בשכל האדם, מדידה והגבלה (כמרומו גם בלשון י"ג מדות"), כנ"ל הערה 76.

85 ולהעיר, שמקדמים י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן לעבודת התפלה (י"ג מדה"ר) – באמירת הברייתא "רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה נדרשת כו" לפני התפלה.

86 להעיר, שבלקו"ת ד"ה אני לדודי ודודי לי (שבו מבאר המשל דמלך בשדה), מסיים בענין לימוד התורה, ומביא גם הענין ד"הרועה בשושנים", ששונה הלכות כו' (ועאכו"כ בד"ה אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים, שבתחלתו מזכיר ע"ד עליית משה להר לקבל לחות אחרונות, וממשיך בענין תלמוד גדול שמביא לידי מעשה, "כי א"א להיות התעוררות המשכת סוכ"ע ע"י קיום המצוות אם לא ע"י התורה כו"*)⁹⁰, ומסיים בהענין ד"הרועה בשושנים", א"ת שושנים אלא שושנים, ענין התורה), עיי"ש.

87 משא"כ פ' ראה, שברוב השנים היא בשבת מברכים אלול, בחודש מנחם-אב.

88 להעיר גם מהרמז ש"בכל שעריך" (לשון יחיד) קאי על ז' השערים שבגוף האדם (ב' עינים ב' אזנים נחירי החוטם ופה) שעל ידם מתקשר האדם עם העולם שמסביבו – שצריך האדם למנות שופטים ושוטרים שהנהגתו בשערים שלו תהי' ע"פ התורה (ראה ש"ך עה"ת ריש פרשתנו. הובא באוה"ת פרשתנו ע' תתכ"ב) והשייכות לחודש אלול – חודש החשבון, התשובה והתיקון ככהנ"ל.

89 פרש"י עה"פ.

(* ע"ד האמור לעיל (ס"ח) שהתגלות המלך בשדה היא ע"י התורה ודקא.

90 רמב"ם הל' סנהדרין פ"א ה"א-ג.

91 ריש הלכות ממרים.

92 הל' סנהדרין פ"א ה"ב.

93 ראה השק"ט בנו"כ הרמב"ם (כס"מ, לח"מ. ועוד) ע"ד הגירסא הנכונה ברבתי הרמב"ם בנוגע להחייב בחוץ לארץ.

94 נוסף על הגלות שבארץ ישראל, כפי שאומרים גם בני א"י בתפלת מוסף דיו"ט: "ומפני חטאינו גלינו מארצנו". וכמדובר כמ"פ בארוכה (ראה גם לקו"ש ח"ה ע' 149) ע"ד שלילת הבלבול והתשטוש כו' דהסברא ע"ד אתחלתא דגאולה – היפך פס"ד הרמב"ם (ואין שום פוסק חולק בזה) בנוגע לסדר הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד כו' ויכוף כל ישראל כו' וילחם מלחמות ה' וינצח כו' ובנה מקדש במקומו (ואח"כ) וקבץ נדחי ישראל" (הל' מלכים ספ"א), היינו, שגם אתחלתא דגאולה תהי' ע"י משיח צדקנו, ותיכף ומיד אמצע ושלימות הגאולה**.

95 גיטין יו"ד, ב. נדרים כה, א. וש"נ.

(* ומ"ש במדרשי חז"ל שגאולתן של ישראל קימעא קימעא כאילת השחר (ירושלמי ברכות פ"א ה"א. יומא פ"ג ה"ב. ועוד) – יש לומר: (א) גם כשהתחלת הגאולה ושלימותה הם בסמיכות זמן יכול להיות באופן ד"קימעא קימעא". שלב לאחרי שלב בהגאולה האמיתית והשלימה עצמה. (ב) ועיקר: האופן ד"קימעא קימעא" שייך להגאולה "בעתה" (סנהדרין צז, א). אבל לאחרי שכבר "כלו כל הקיצין" (שם צז, ב). תהי' התחלת הגאולה ושלימותה תיכף ומיד, "לא עיכבן כהרף עין".